

Foto: PER-ARNE NYHLÉN

Berne Sjögren har kommit till slutstationen för en 44-årig postmannagärning och efter 65 000 körda postmil lämnar han den sista posten. I framsätet "blommar" det från tacksamma längs linjen.

Han har klarat av 65 000 "postmil"

När lantbrevbärare Berne Sjögren kom åter till Boxholms poststation på måndagsmiddagen avslutade han en 44-årig postmannagärning. Han har "legat på Boxholmsvägarna" med cykel, moped, större motorcykel och på senare år i bil sedan 1939 och sammanlagt klarat av 65 000 mil i postärenden. Han tillhör den sortens lantbrevbärare som har en in-

byggd mekanism som fungerar så att inget skall vara omöjligt när det gäller att hjälpa dem, som bor längs linjen. När vi åkte med på Berne Sjögrens avslutningsrunda på måndagen gladdes vi åt att lantbrevbäraren behåller en närkontakt med folket, en kontakt som är charmerande och omedelbar och detta i ett samhälle där opersonligheten alltmer bre-

der ut sig på servicesidan. Det som många poeter i lyriska ordalag skrivit om lantbrevbärare står ännu i dag som en verklighet: det där med vänlighet, kontakt och hjälpsamhet när det gäller vissa ärenden som kan te sig relativt krångliga om man inte bor i ett höghus i en centrumbyggelse. Berne Sjögren fick en del av sin belöning på måndagen.

Postpersonalen i Boxholm hade liksom i "lönnadom" för att överraska dukat ett festligt kaffebord tidigt på morgonen medan Berne Sjögren fortfarande höll på att sortera post. Med postchefen Mary Tudeén i spetsen hyllade man tjänaren med blommor och kristallvas.

Det var lite post på Berne Sjögrens sista dag. Ovanligt lite. Pre-

cis som man skulle ha tänkt på att lätta hans börda dagen till ära. Mot Rävtofta gick färden och Berne Sjögren är inte sen att berätta om tider som svunnit. Om hårda tider. Han kom till Boxholmsposten julen 1930 och 1939 började han med lantbrevbärningen. Då gick traden Boxholm — Brokullen — Ekvallen — Boxholm.

(Forts sid 12 HAN HAR)

”Finaste jobbet inom postverket”

Han har ...

(Forts från sid 3)

— Det var fyra mil den svängen och den fick man klara med cykel. Det var ganska kärtvt under vintern. Jag minns jag gjorde en sele för att kunna bära cykeln över de värsta snödrivorna och så hade jag alltid skidorna med mig för att lättare ta mig fram. Nog minns jag — en gång frös strumporna fast i skorna och en gammal man bjöd in mig att sätta mig framför brasan för att tina upp fötterna. Där fick jag kaffe och konjak. Det var liksom vad jag behövde innan jag fortsatte den dagen, berättar Berne Sjögren.

BIL 1956

Så blev det moped och sedan större motorcykel innan han fick bil 1956. Sju stycken har han slitit ut.

— Och vilka snälla människor jag träffat även om det fanns nyanser bland dem. Man hängde ju alltid ut en lapp om man ville tala med mig. Jag minns att på en lapp stod det alltid ”Snälle Sjögren kom in” och på en annan lapp stod det alltid ”Sjögren kom in”.

På Ekvallens sjukhem kunde jag alltid beställa vad jag ville ha. Det var aldrig några problem antingen det gällde frukost eller lunch, säger Berne Sjögren som 1974 haft 105 hushåll på linjen. 99 pensionärer har under årens lopp försvunnit som abonnenter. Sedan 1956 då han började åka bil sträcker sig turen Boxholm — Ekvallen — Blåvik.

TIDIGT

Under 36 år började Berne Sjögren sin arbetsdag klockan 3.45 men på senare år har den börjat 5.45. Vi passerar på vår tur Boxholms säteri och ger oss av mot Lagnebrunna.

— Tänk förr i tiden när kontrollörerna gjorde sina kontroller. Det var ju nästan så man fick stå i givakt. Tänk att jag hade 65 kr i månaden de första 13 åren. När jag begärde påökt annonserades min plats ut. Men jag hängde mig kvar i alla fall, säger och småler Berne Sjögren.

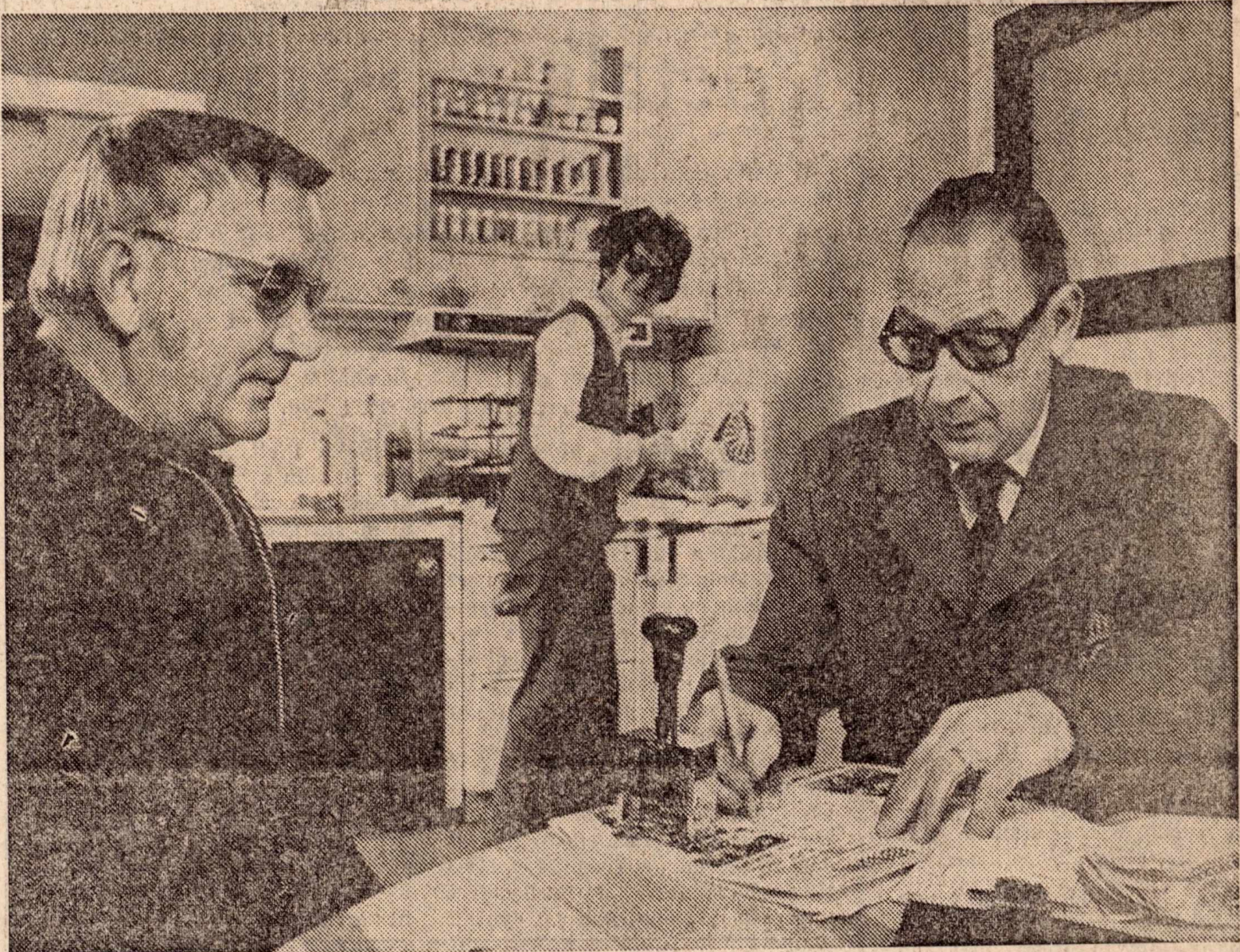
— Det är klart att man hjälpt till med det man kunnat. Ta hem varor, ge folk lift mellan gårdarna, ta hem från systemet, läsa Amerikabrev och ja t o m skriva Amerikabrev har jag hjälpt till med.

Vi fortsätter mot Hester och Ekvallen på Berne Sjögrens 8,7 mil långa tur. Knut Fritz representerade några abonnenter och var ute dagen före med blommor. ”Corrarna” — 70-talet på linjen — åker ner i lådorna och på Ekvallen lämnar Martha Ekeblad ett kuvert som avskedspresent och patienterna har också sänt med ett kuvert som tack.

— Tänk vid den där lådan, säger och pekar Berne Sjögren, har det alltid stått en gammal dam varje jul och lämnat över en halv liter konjak och alltid har hon sagt: God jul ska han ha!

VEMODIGT

Det är inte många fasta hushåll kvar längs skogsvägarna. Det är

Börje Carlborg i Blåvik hade en del postalt att uträtta Berne Sjögrens sista tjänstgöringsdag. Och det klaras vid köksbordet medan Ruth Carlborg i bakgrunden är sysselsatt med allhelgonabaket

också vemodigt när sommargästerna försvinner för året, konstaterar Berne Sjögren. På en plats pekar han ut där han mötte sex älgar en gång. Två älgar, två harar och en tjäder har han kolliderat med under årens lopp.

Det är post till Blåviks gamla prästgård, till Helgebo missionshus som blivit åretruntbostad. Där uppvaktar man dagen till ära med en stor burk honung. Det kan vara bra att klara halsen med, säger givaren och tackar för tiden som varit. I Flanhult bor det också folk året runt numera. De får också tillbaka äggkartonger av Berne Sjögren.

MOT SLUTET

Blomsterkorgen som Dagmar Johansson i Börshult överlämnade från Johansson—Andersson—Lantz står frisk i framsätet.

Snön börjar att falla tät och Berne Sjögren konstaterar liksom lite lättad att nu kommer det snart en tid som inte är precis nådig för en lantbrevbärare. Maja Hult i Fällorna lämnar blommor och snart är vi framme vid sista stället — Södra Timmerö — och då har Berne Sjögren lämnat av sin sista post.

Väl hemma infinner sig postmästare Gösta Linderfalk från Mjölby som säger erkännssamma ord och har med sig blommor. Stationsmästare Mary Tudeén i Boxholm har också blommor med sig och tackade för gott samarbete, fint kamratskap och nämnde Berne Sjögren som Boxholmspostens hus-tomte.

Frampå kvällskvisten kommer Börje Carlborg från Blåvik och ringer på vid Pehr Hannerkatan 9. Med sig har han Blåviksbornas present i ett kuvert och blommor.

På tisdagen inleder Berne Sjögren två månaders semester och lägger man därtill en del outtagna fridagar så stämmer det med 60-årsdagen i januari. På tisdagen åker han också och hämtar sig en ny bil — vänsterstyrd! Nu kommer snart också målarskrinet och paletten fram.

— Lantbrevbärare är det finaste jobbet inom postverket. Skriv upp det! Det är självständigt. Man sköter sig själv och framförallt har man kontakt med människorna och det har för mig varit det viktigaste. Slutvinjett för Berne Sjögrens 44-åriga postgärning. Kanske många av hans kolleger instämmer i det.

-ving